

DUURZAAMHEID & NATUUR

Een bijna lege grijze vuilnisbak

HERGEBRUIK De helft van al het huishoudelijk afval wordt gescheiden afgeleverd. **Lukt het een gezin om al het huishoudelijk afval te scheiden?** Bart en Jarina Rombouts proberen het.

tekst **Chris Klaasse**

Voorzichtig zet Bart Rombouts (42) de dampende borden op de eettafel. Hij heeft zojuist een bloemkoolshotel voor zijn

vrouw Jarina (39) en twee kinderen, Annabel (5) en Nout (3) gemaakt. Het maken van de schotel leverde veel afval op. De aardappelschillen en bloemkoolresten liggen in het bakje voor groenafval, het plastic zakje van de geraspte kaas en de plastic container waar het gehakt in zat, zitten in de pmd-zak, voor plastic, metaal en drankenkartons. Keurig gescheiden, goed voor het milieu.

De Gooise familie Rombouts uit Bussum doet mee aan het project 100-100-100: honderd gezinnen, honderd dagen, honderd procent afvalvrij. Dit najaar bereikte het project een bijzondere grens: Hilversum is als honderdste gemeente begonnen aan de actie. De gemeente deed dat samen met zeven andere gemeenten in de Gooi- en Vechtstreek.

Wie denkt dat deelnemers met potjes en zakjes naar een ouderwetse kruidenier moeten, heeft het mis. Anne Kluijvers, woordvoerder van de Grondstoffen en Afval-

stoffen Dienst (GAD), de afvalinzamelaar in de Gooi- en Vechtstreek, legt uit: "Afvval is in de basis geen afval. Plastic, papier en gft-afval zijn gewoon grondstoffen die opnieuw gebruikt kunnen worden. Alleen het restafval, dus alles wat niet recyclebaar is, is écht afval. De deelnemers streven ernaar dit tot nul te reduceren."

Daarnaast is de bedoeling dat deelnemers de hoeveelheid restafval zo klein mogelijk houden. Dat blijkt een enorme opgave te zijn, maar Jarina, werkzaam als marketeer bij Amsterdam Marketing, gaat er vol voor. Ze laat een witte broodzak zien, gemaakt van een hydrofielluier. Die neemt ze mee als ze brood gaat kopen, zodat de reguliere, plastic broodzak niet nodig is. "In de supermarkt weten ze niet wat ze meemaken als ik vraag of het brood in mijn broodzak mag. Ik moet elke keer weer uitleggen dat ik het brood niet in het plastic wil: heel gênant."

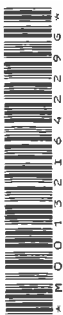
Het probleem is volgens Jarina ook dat de maatschappij niet ingesteld is op een leven zonder afval. "Laatst ging ik naar de markt om tapenade te halen. Ik nam een eigen bakje mee, maar de weegschaal was daar niet op ingesteld. Omdat alles snel, sneller, snelst moet, hadden ze ook geen tijd, of zin, om de weegschaal opnieuw te ijken. Mijn bakje was zwaarder dan de normale

bakjes, dus betaalde ik 6 euro voor een hoeveelheid die normaal anderhalve euro kost."

Doelstellingen

Minderen in het gebruik van plastic vindt de familie Rombouts dus moeilijk, maar volledig restafvalvrij leven blijkt ook niet te lukken. De grijze vuilnisbak in het tuintje achter het huis is niet helemaal leeg. Er liggen vooral veel luiers in. "Ons zoontje van drie heeft 's nachts nog een luier om en die hoort bij het restafval", verklaart Bart. Verder houdt het echtpaar ontzettend van chocola. De wikkel die om chocoladerepen zit, hoort ook in de grijze vuilnisbak. Bart denkt er niet over om de chocola te laten staan. "De bedoeling van het project is niet dat je jezelf bepaalde dingen ontzegt. Het gaat erom dat je manier van omgaan met afval verandert."

En dat is precies wat het ministerie van milieu en infrastructuur graag ziet. Dat wil dat in 2020 driekwart van alle huishoudelijk afval 'Vriendinnen lachten me uit over dit project, ze vonden me een geitenwollen sok' is gescheiden; nu is dat nog de helft. Ook moet de hoeveelheid af-

val naar beneden, van 250 naar 100 kilo per persoon per jaar.

Om dat te halen, intensiveren alle gemeenten nu het scheidingsproces. Afvalinzamelaar Rova bedacht daartoe het project 100-100-100. De actie startte met negentien gemeenten, vooral in Overijssel. De Nederlandse Vereniging van gemeentelijke Reinigingsdiensten (NVRD) heeft het idee geadopteerd en er een landelijk platform van gemaakt. Met de deelname van het GAD steeg het aantal deelnemende gemeenten in het najaar van 2016 naar honderd. De bloemkoolschotel is verorberd en de kinderen liggen op bed, tijd om de rommel op te ruimen. De kartonnen verpakking van de kerstverlichting dient als papier-

bak, mandarijnenschillen gaan in een plastic bakje dat op het aanrecht staat. "Het is helemaal niet moeilijk om je afval te scheiden. Iedereen heeft in de keuken wel ruimte om twee bakjes extra neer te zetten", vindt Jarina. "Wat mensen vooral tegenhoudt is de gêne rondom het thema. Vriendinnen lachten me uit toen ze hoorden dat ik met het project meedeed. Ze vonden me een geitenwollen sok."

Barts vrienden moesten aanvankelijk ook lachen om het idee. "Pas toen ik vertelde dat afval scheiden in de toekomst geld gaat opbrengen, kwam er meer begrip. Over een paar jaar moeten we misschien milieuheffingen gaan betalen als we ons afval niet scheiden. Dan zullen we er allemaal aan moeten.

Hoe eerder je het leert, hoe beter."

Zondag weegdag

Het GAD kan tevreden zijn over het verloop van het project. Elke zondag is het weegdag. Elk deelnemend huishouden weegt dan het restafval. Zo wordt bijgehouden wat het project oplevert. Het resultaat na vier weken: het gemiddelde gezin dat aan het project deelneemt, haalt 0,9 kilo restafval per week op. Andere huishoudens in de regio houden per week gemiddeld 9 kilo afval over. Bij het GAD zijn ze blij en ambitieus: "De resultaten zijn heel mooi, maar het is nog niet volledig zonder restafval. Daar gaan we wel voor."

De familie Rombouts uit Bussum doet mee aan het project 100-100-100: honderd gezinnen, honderd dagen, honderd procent

afvalvrij. FOTO BRAM PETRAEUS

